

[Arbejds- og socialministeren.]

hjælp, man for få år siden gennemførte for de tuberkuløse.

Jeg skal, idet jeg henviser til behandlingen i folketinget og til den betænkning, udvalget har afgivet, anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Doris Christiansen: Det foreliggende forslag til lov om ændring i forsorgsloven kan vel siges at være en følge af den triste skæbne, som i efteråret 1952 ramte så mange medborgere i dette land gennem børnelammelsen. Det er jo desværre ikke nogen ny sygdom, men den antog i efteråret et sådant omfang og ramte så forskellige aldersklasser, deriblandt mange forsørgere, at det er naturligt, at der gennem lovgivningen rækkes disse en hjælpende hånd.

Ved de foreslåede ændringer stilles disse hårdt ramte medborgere nu økonomisk lige med mennesker, som lider af tuberkulose, ledegigt, kræft o. s. v., og det er jo kun naturligt.

Den rigtige kur, pleje, oplæring og eventuel omskoling til fremtidig beskæftigelse vil for den enkelte som for samfundet have den største betydning. Kur og pleje ligger i de bedste hænder hos lægevidenskaben, og det er mit indtryk, at der er sket store forbedringer på disse områder. Patienterne affinder sig da også ret hurtigt med og indstiller sig på, at helbredelsesforanstaltningerne kan komme til at strække sig over længere tid.

Ved besøg på en af helbredelsesanstalterne har jeg gjort den erfaring, at den store bekymring hos de voksne patienter er, hvorledes han eller hun senere vil kunne klare for sig og sine, og det er jo ingen mærkelig indstilling. Det er af største værdi, at disse mennesker bliver hjulpet, ikke blot lægeligt og økonomisk under selve sygdommen, men også i den tid, som følger efter, og som måske er den strengeste, hvor nerverne er blevet tyndslidte og mange gange let kommer på højkant på grund af det psykiske pres, disse mennesker har været udsat for. Det vil så afgjort være beroligende for og få en gavnlig indflydelse både psykisk og fysisk på patienterne, når de ved, at der fra samfundets side er en venlig indstilling overfor deres problemer, og det er dette, vi fra lovgivningsmagtens side fastslår med denne lovs gennemførelse.

At skaffe plads for eventuel efterbehandling er i sig selv et problem, men vi har pligt til at bevilge de midler, som er nødvendige til dette formål. Problemet er ikke mindre, hvor det gælder om at skaffe plads for de patienter, der når til oplærings- og omskolingsstadiet, og jeg ser i den af folketingsudvalget afgivne betænkning, at Københavns magistrat ved skrivelse af 11. februar d. å. har peget på de vanskeligheder, der her findes, og bl. a. henleder den højtærede arbejds- og socialministers opmærksomhed på arbejdsskolen på Backersvej.

Fra magistratens side peges ligeledes på det problem, som melder sig med hensyn til de polioramte børn, som gennem længere tid skal efterkontrolleres dels før, dels efter den skolepligtige alder, og man henleder opmærksomheden på observations- og behandlingsbørnehaver.

Må jeg tillade mig at spørge den højtærede arbejds- og socialminister, om man fra ministeriets side er interesseret i eventuel udvidelse af arbejdsskolen, og hvad man eventuelt påtænker med hensyn til en eventuel observations- og behandlingsbørnehave, eller om man påtænker helt andre muligheder end dem, Københavns magistrat peger på.

Der foreligger også et andet problem for disse mennesker, og det er skatteproblemet. Dette spørgsmål falder vist egentlig ikke ind under behandlingen af dette lovforslag, men jeg vil håbe, at man fra skattemyndighedernes side vil bruge alle de ventiler, der findes, for at lette skattetrykket for disse mennesker, ikke mindst efter at sygekassehjælp eller anden forsikring er ophørt at virke.

For sygekassehjælpens vedkommende opfører denne i henhold til folkeforsikringsloven, når der indenfor 12 måneder er ydet hjælp i 182 dage, og desværre kan i mange tilfælde helbredelse slet ikke opnås indenfor dette tidsrum.

På mit partis vegne giver jeg lovforslaget min bedste anbefaling og tilsiger vor medvirken til en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Alfred Bøgh: Jeg kan kun takke ministeren, fordi dette lovforslag er blevet fremsat, og jeg kan på mit partis vegne tilsige vor støtte til lovforslagets gennemførelse.

Man ser af bilagene til den af folketingsudvalget afgivne betænkning, at den epide-